

D E C I Z I E

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 august 2021, și sentinței judecătorești Bălți, sediul Central din 31 mai 2021, în cauza penală în privința lui

*Glavan Andrian XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.09.2020-31.05.2021;

Instanță de apel: 25.06.2021-04.08.2021;

Instanță de recurs: 23.09.2021 – 15.12.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorești Bălți, sediul Central din 31 mai 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Glavan Andrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar semiînchis.

S-a încasat de la Glavan Andrian în beneficiul statului cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Glavan Andrian fiind frate biologic a numitului Glavan Octavian, născut la XXXXX, dând dovada de o brutalitate ieșită din comun și manifestând o vădită lipsă de respect față de ultimul, la 21.06.2020, aproximativ la ora 19.00, aflându-se în preajma căminului studentesc amplasat în XXXXX, manifestând o lipsă totală de respect față de prevederile legale și principiile morale familiare, i-a aplicat fratelui sau Glavan Octavian multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului, pricinuindu-i dureri fizice.

Conform raportului de expertiza judiciara nr. XXXXX din XXXXX la cet. Glavan Octavian s-a constatat o traumă craniu-cerebrală acută deschisă manifestată prin fractura liniară prin procesul mastoidian osului temporal stâng, hematom sudoral în jurul regiunii temporal-parietale pe dreapta și paratentorial în faza acută, contuzie în lobul frontal și temporal pe dreapta, parietal pe stânga, excoriații în

regiunea pavilionului urechii stângi. Leziunile sus-menționate au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect contondent, care se califică la leziuni corporale grave.

Pe baza stării de fapt, confirmată de probele administrate, instanța de judecată a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, individualizată prin „Acțiuni intenționate comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății”.

3. Avocatul Ciubara Marian în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în latura stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea cerințelor sale a invocat asprimea pedepsei aplicate în privința inculpatului, menționând că inculpatul Glavan Andrian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii care se califică ca o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina integral din etapa urmăririi penale. La fel, în cadrul judecării cauzei inculpatul a înaintat cerere în baza art.364¹ Cod de procedură penală, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului. Totodată, conform prevederilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, avocatul a indicat că, instanța nu a ținut seama de recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, printre care: Recomandarea 914 (1981), cu privire la politicile penale a statelor membre a Consiliului, ce recomandă instituirea cailor de ”înlocuire, pe cât e posibil, a pedepsei închisorii de scurtă durată cu alte măsuri care au aceeași eficiență; Recomandarea nr.R-22 (2000) referitoare la implementarea Regulilor Europene privind măsurile și sancțiunile comunitare, considerându-se că aceste măsuri și sancțiuni reprezintă mijloace importante de luptă împotriva criminalității și că ele evită efectele negative ale închisorii; Rezoluția nr. 76 privind ”Alternative la pedeapsa închisorii ” prin care guvernelor statelor membre li s-a cerut să caute noi posibilități de introducere a variantelor noi alternative la închisoare, cu luarea în considerare în mod special a implicării comunității în procesul de resocializare a infractorilor.

Referindu-se la normele menționate, a considerat că, instanța de judecată nu a ținut cont în deplină măsură de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite care se califică ca mai puțin grave, de personalitatea celui vinovat care și-a recunoscut vina și a conlucrat cu organele de drept, de influența

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, precum și de condițiile de viață a acestuia.

Mai mult, partea vătămată Glavan Octavian fiind prezent în ședința de judecată nu a înaintat careva pretenții materiale sau morale față de inculpatul Glavan Andrian, referitor la pedeapsa ce urmează a fi aplicată, astfel a solicitat aplicarea unei pedepse condiționate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 august 2021, apelul declarat a fost admis, casat parțial sentința, inclusiv din oficiu conform art.409 alin.(2) Cod procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Glavan Andrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar semiînchis.

În rest s-a menținut dispozițiile sentinței instanței de fond.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, instanța de fond just a luat în considerație faptul, că infracțiunea incriminată lui Glavan Andrian în baza art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, conform art.16 alin.(2) Cod penal, face parte din categoria celor grave, inculpatul nu este pentru prima dată în conflict cu legea penală, anterior fiind condamnat, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, totodată instanța a constatat circumstanța atenuantă-căința sinceră.

La fel, just au fost aplicate prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa încadrându-se în noile limite prevăzute de lege, nefiind care-va circumstanțe întru modificarea sentinței în sensul aplicării unei pedepse în sensul solicitat de apelant.

La acest capitol, instanța de apel a notat că, anterior inculpatul a fost condamnat, executând pedeapsa cu închisoare, iar ulterior a comis infracțiunea în cauză, astfel, concluzionându-se că nu a mers pe calea corijării, din nou fiind în conflict cu legea, împrejurare care îndreptățește instanța să considere că reeducarea poate fi asigurată doar prin executarea pedepsei închisorii în detenție, or, pedepsele aplicate inculpatului până în prezent și-au dovedit pe deplin ineficiența, nereușind să-și atingă scopul de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța de apel a considerat că nu se justifică sub nici o formă aplicarea unei pedepse mai blânde, or, acesta nu a înțeles să își îndrepte comportamentul, prin conduita sa dovedind dispreț față de valorile sociale ocrotite de lege.

De asemenea, necătând la cele indicate supra, instanța de apel a casat sentința instanței de fond, or, acesta neîntemeiat a reținut în sarcina inculpatului circumstanța agravantă ”a comis infracțiuni similare”, or, o asemenea agravantă acestuia nu i-a fost reținută prin rechizitoriu, acuzatorul indicând agravanta ”săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză”, astfel, urmând a fi exclusă agravanta reținută de instanța de fond. Deși instanța de apel a considerat necesar a exclude agravanta dată, nu va interveni în pedeapsa aplicată, or, aceasta este la limita minimă prevăzută de legea penală în rezultatul aplicării prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

5. Avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului, a contestat cu recurs decizia adoptată, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin

care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea recursului declarat, avocatul a invocat că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu a dat deplină apreciere a circumstanțelor atenuante pe caz, fapt ce a dus la aplicarea unei pedepse prea aspre față de Glavan Andrian, nefiind aplicat la justa valoare principiul individualizării răspunderii și pedepsei penale.

În această ordine de idei, avocatul a subliniat că, fiindu-i incriminată lui Glavan Andrian componenta de infracțiune prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, instanța de judecată a constatat aplicarea unei pedepse privative de libertate cu toate că inculpatul a recunoscut integral vina, partea vătămată l-a iertat, nu are careva pretenții de ordin material și moral, mai mult ca atât a solicitat de a-i fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

Recurentul consideră oportun aplicarea în privința inculpatului Glavan Andrian a unei pedepse neprivative de libertate, invocând că, deși ultimul anterior a fost atras la răspundere penală, aceasta nu poate fi considerată o circumstanță în defavoarea inculpatului.

În finalul celor relatate, partea apărării a conchis că, ținând cont de vârsta lui Glavan Andrian, de faptul recunoașterii vinovăției sale, consideră că pentru corectarea și reeducarea ultimului, urmează a-i aplica o pedeapsă mai blândă, prin prisma prevederilor art.90 Cod penal.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că deși titularul acestuia nu a invocat careva temeiuri pentru recurs stipulate la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, totuși acesta își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel în partea individualizarea pedepsei, temei de casare care este prevăzut de pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75, Cod penal, totodată ținând cont și de circumstanțele legale de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, a recunoscut vina și s-a căit sincer, în conformitate cu prevederile art.16 alin.(2) Cod penal, fapta comisă se clasifică ca infracțiune gravă.

Totodată, Colegiul penal menționează că, cauza a fost examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul a recunoscut integral vinovăția și instanța de apel la emiterea deciziei a ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Referitor la alegația avocatului că în privința inculpatului urmă a fi aplicată de către instanțe de judecată o pedeapsă non privativă de libertate, Colegiul penal amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o prerogativă instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă

este sau nu cazul să o acorde.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a executării pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecătii, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 august 2021, în cauza penală în privința lui *Glavan Andrian XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 decembrie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie